

Nieuwsbrief februari 2021

Beste sympathisanten,

Even recapituleren. In 2020 moest Ivo noodgedwongen in Kananga blijven en kon ons ruim opgezet Congolees ontmoetingsbuffet niet doorgaan. Ook werden de in samenwerking met de [STROS Halle](#) geplande activiteiten in de stad afgelast. Wel kon het Missiefest in Zuun (St.-Pieters-Leeuw), waarvan de opbrengst jaarlijks ten dele naar Mpokolo wa Muoyo gaat, begin oktober doorgaan, zij het met afhaalformule. Voor onze eigen werking verhoogde de STROS de subsidie.

Toch was 2020 een goed jaar wat de geleverde prestaties betreft. Er waren enkele blikvangers. Het project '[on sait jamais](#)' liep op zijn einde, want de in Europa vervaardigde landcruiser werd goed en wel afgeleverd in Kananga. Het laatste traject Kinshasa-Kananga (800km) was voor rekening van chauffeur Mathieu, die samen met een collega de moeilijke wegen trotseerde.

In Kananga werd de auto beplakt met enkele grote rode kruisen, zodanig dat hij tegelijkertijd ontzag en hoop uitstraalt.

Sindsdien heeft hij amper stil gestaan. Het oude totaal versleten exemplaar werd naar Congolese gewoonte 'in drieën verdeeld', wat neerkomt op het herbestemmen van de bruikbare onderdelen.

De afgeleverde auto reisde niet alleen. Een hele container was gevuld met hulpgoederen. Vele organisaties in Geel en Halle droegen hier hun steentje bij. Verder haalde Mpokolo wa Muoyo [het \(VRT-\)nieuws](#) en enkele kranten met twee humanitaire vluchten, de laatste in oktober. Het verhaal hierachter is positief: met de komst van Felix Tshisekedi, de nieuwe president, eindigde een opstand in de Kasai. Naar de stad Kananga afgezakte kindsoldaten hielpen om mondkmaskers te maken in de strijd tegen de coronapandemie. Op die manier werkten ze aan hun eigen re-integratie in de maatschappij (zie septemberbrief).

Wat nu? Ivo liet weinig van zich horen. Dat betekent meestal dat hij en zijn mensen het zeer druk hebben. En ja, hij zit volop in onderhandelingen met een onderzoeksteam van UNICEF. Blijkt dat een groot aantal kinderen, waarvan enkele honderden kindsoldaten, gewond zijn achtergebleven in het opstandige deel van de Kasai, het district Tshikula. Hun onverzorgde, door kogels veroorzaakte wonden en de vele opgelopen trauma's maken dat specifieke medische en psychosociale hulp nodig is. UNICEF/Kinshasa wil dat financieren, maar op voorwaarde dat nauwgezette (!) verslagen worden gemaakt van de slachtoffers. Dat vraagt tijd, maar vooral veel vertrouwen om in dat gebied te kunnen worden toegelaten. De equipe van Mpokolo wa Muoyo geniet als enige hulpinstantie dat vertrouwen bij de chefs van de dorpen, want het einde van de opstand betekent nog niet het einde van het vijandig sentiment tegenover het leger¹.

Een meisje in Tshikula getuigt over wat ze meemaakte onder het geweld van de opstandelingen en het leger in Centraal Kasai. © Marti Waals

De vraag naar de oerdegelijke, manueel te bedienen naaimachines, die in menige Belgische huizen te vinden waren, blijft nog steeds van kracht. Als onze minister van defensie, het Belgisch leger en de douane in Congo nog wat mee meewillen kan op korte tijd een nieuwe humanitaire vlucht tot in Kananga geraken. Intussen vertrok vanuit Geel al een nieuwe scheepsvracht via Wereldmissiehulp.

¹ Op [kerknet van 28 januari 2021](#) publiceerde Lieve WOUTERS een artikel *Onverzorgde oorlogswonden etteren in Kananga*. Zij citeerde Marti Waals, die in januari afreisde naar Congo: 'Pater Ivo en zijn team telden in het district Tshikula in 9 dorpen 162 jongeren met niet verzorgde oorlogsverwondingen, 125 gevallen van verkrachtingen en ruim 350 niet begeleide kinderen. De cijfers zijn niet volledig omdat een aantal dorpen nog niet konden worden bezocht'.

Er is nog nieuws. Marti Waals, medewerker van diverse ontwikkelingsorganisaties, bracht in de maand januari een bezoek aan Congo. Vorig jaar in januari liet hij al een aantal hulporganisaties in Kananga doorlichten op hun sterktes en hun zwakten. Nu zet hij zich in om die organisaties in hun interne werking te begeleiden en ze te laten samenwerken. Dat laatste heet synergie verhogen. Het gaat in de “kern”, PROKAMPO, om de samenwerking tussen [ORS](#) (opleiding en tuinbouw), [Kankala](#) (school en opvang) en *Mpokolo wa Muoyo*. Deze kern legde contacten met [Cerdes](#) (gezondheidszorg), *Bamamu Tabulukayi* (vrouwencoöperatieve) en wordt ondersteund door *Alfa* (consciëntiserende alfabetisatie), [Radio Diku Dietu](#) (sensibilisering via lokale radio) en *Inades* (expertise in vorming en beheer).

We staan 100% achter dit veelbelovend project, dat “*Vredesopbouw*” heet. Als men op het terrein de koudwatervrees overwint, tot een grondige analyse komt en een gezamenlijke aanpak uitstippelt is de grootste kans op duurzame ontwikkeling verzekerd. Een dergelijk multi-partner en multi-disciplinair programma leidt ook tot een multi-donor samenwerking. De steungroepen van die respectieve organisaties in België kunnen hun acties coördineren en gericht bijspringen op vraag van de initiatiefnemers. Het wordt ook duidelijk dat onze gesprekspartners in de toekomst niet zozeer Ivo maar zijn medewerkers en de andere steungroepen hier zullen zijn. Ivo houdt de nodige afstand t.o.v. het project “*Vredesopbouw*” dat uitsluitend bestaat uit Congolezen. Marti Waals keert wel dit jaar nog terug om poolshoogte te nemen. Wordt vervolgd.

Intussen loopt de “gewone” hulpverlening in *Mpokolo wa Muoyo* verder. En zoals u vermoedt is uw financiële steun hiervoor nog steeds welkom, om niet te zeggen noodzakelijk.

Van zodra we wat meer armslag krijgen, laten we je horen van de nieuwe plannen.

Hou het veilig,

De steungroep Mpokolo-Congo

